

Katymár magyar és délszláv kulákjai — mint Tito hű szövetségesei — az őszi munkák szabotálásával akadályozzák jövő évi termésünket

Ipari dolgozóink és dolgozó parasztságunk minden erejével azon igyekszik, hogy teljesítse a tervet. Az a tervet, amely országunk erejének gyatapodását segíti elő. Ki-ki a maga területén, a teljesítmények fokozásával, a feladatok időben való elvégzésével harcol a békéért.

Országunk erejének növekedése a legfőbb pontjuk az imperialistáknak. Minden céljuk az, hogy öt éves tervünk teljesítését akadályozzák. Ennek a céljuk érdekében minden erőt mozgósítanak.

Déli határainkon az imperialista érdekek hű kiszolgálója Tito, aki napról-napra küldi át hazánkba ügynökeit, hogy gonosz tevékenységükkel kár okozzanak szocialista fejlődésünknek.

Katymáron a magyar és délszláv kulákok hűségesei kiszolgálói az új as imperialista törkevéseknek. Közel a határhoz ezek a mindenre elszánt emberek minden erővel akadályozzák az őszi munkákat a begyűjtést, szabotálják a törvényt.

Katymáron a kulákok a régi recept szerint mindig azoknak a feladatoknak végrehajtását szabotálják, amelyeknek teljesítése a legfontosabb és legsürgősebb virágzó hazánk erejének növelése céljából.

Schilling Gergely 60 holdas kulák az ősziárpa nem vetette el idejében és 10 köbméteres silóját is üresen hagyta. A községi tanács többszöri idézésére volt csak hajlandó bejönni a tanácsházára. A múltban községi bírónak volt, és mindenki rettegte.

tője — kivéve a kulákokat, meg a velük egyháron pendülőket.

Schilling Gergely nem állt szóba szegényemberről, mint községi bíró. Hiába jöttek hozzá panaszkodni a cselédek, hogy a gazdájuk nem adja meg a bérüket. A községi bíró kizavarta őket és mindig a kuláknak adott igazat. — Nem is érdemeltek egy fillért se, piszkos csavargók — mondotta nem egyszer a panaszkodóknak. Hiszen ő maga sem fizette rendszeresen cselédeknek a bért, pedig hajnali 2 óráig este 10 óráig dolgoztató alkalmassal.

Ha mégis voltak olyanok, akik elkeseredésükben többször a porrohos bíró elé mertek járulni bérükért, amely az éhenhalásról menete volna meg őket. Schilling „piszkos kommunisztáknak” nevezte őket és a csendőrékkel vérette meg a szerencsétleneket.

Ki tudott volna ez ellen tenni valamit abban az időben? Hiszen a községhezán a kulákok ültek és a törvényt csak őket védte.

Peires János délszláv kulák, akinek a földje szintén 60 hold körül mozog, ugyancsak szabotálta az őszi munkákat. Búza alá kettős ekével alig négyharmadára „túrta fel” a földet. A vetőmagot nem csávázta és nem szelektározta. A hanyag munkát következtében a vetőmagnak mintegy 20 százaléka a vesztés után a föld felszínén maradt.

Ennek a kuláknak két vad gépe is volt. A másik, amelyre nem használt, tönkretette és fészter alá dobta.

Peires János, minden becsülejes dolgozó gyűlöli a faluban. Tudják róla, hogy minden évben hat-hét béres váltotta nála a kilincset. Alkalmazotttal egy, de legfeljebb két hónap után elmenekültek tőle. Nemcsak hogy kegyetlenül bánt velük, hanem enni adni is „elfelejtette” nekik. Ugyanekkor megkívánta tőlük a napi 16 órai munkát. Még ő a kövér falatokat, süllőszelét el bendőjében, addig cselédeknek a nehéz munka után jó esetben, ha valami ráadásnélküli vizet adott, amelyet ő „lévesnek” nevezett.

Hasonszőrű társa Temmer Mihály, a másik kulák, aki a mai napig 7000 négyszögöl búzát nem vetett el. Ez a kulák a múltban kocsmárosként zsírosodott a nép nyakán.

Peires József délszláv kulák, akinek 100 hold földje volt a múltban, az ősziárpáját késve vetette el és 10 köbméteres silóját üresen hagyta.

Tovább lehetne sorolni a magyar és a délszláv kulákokat, akik Katymáron szabotálják az őszi munkákat. Ezek a kulákok ádáz ellenségei népünknek és nem válogatnak módszerekben, hogy kárt okozzanak népgazdaságunknak. Eppen ezért tanácsaink és pártszervezetünk feladata, hogy tudatosítsák a dolgozó parasztság széles tömegei előtt a kulákok múlt és jelenbeli aljasságát. Rá kell mutatni, hogy nem „sajnálatra méltó, jó ember” a kulák, hanem vérszomjas ellenség, aki egy percig sem gondolkodik azon, hogy népünk külső ellenségeivel együttműködve belénk döfje a kést.

Megyei Pártbizottság Kecskemét

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 34. évfordulójának ünnepére, mint kitüntetett gazda felajánlottam, hogy az őszi mélyszántást és minden őszi gazdasági munkát november 20-ra befejezem. Büszke örömmel jelentem, hogy felajánlásomat teljesítettem s most azzal akarom pártunk célkitűzéseit megvalósítani, hogy a késedelmezőket mozgósítom példám követésére.

Szemler János hétholdas újgazda Dunapataj

Bürokrácia, vagy rossz munkaszervezés, hiányos ellenőrzés?

A bajai földművelőszövetkezet dolgozói az alábbi levelet küldték szerkesztőségünkhez azzal a kéréssel, hogy lapunkon keresztül hozzuk nyilvánosságra a benne foglaltakat:

„1951. május 4-i kelettel kaptunk egy levelet a kecskeméti Tüzép-vállalattól, melyben arról értesítettek, hogy a hitelakcióból kimaradt dolgozók részére egy szervezett készpénzfelzetési rendszerrel kívánják a téli tüzelőt biztosítani. Kérjük, hogy megfelelő propagandával tudatosítsuk ezt a dolgozókat.

Erre a levélre összeírtuk az ott dolgozók neveit, akik tüzelőanyagot igényeltek és ezt a listát mutattuk a Tüzép-vállalatnak Kecskemétre június 5-én elküldtük. A Tüzép szeptember 14-én küldött 32 darab készpénzfizetési utalványt azzal, hogy töltsük ki és „azonnal” küldjük vissza. Bizva abban, hogy mosimár rövidesen megkapjuk dolgozóink a szent — kiírtva azonnal visszaküldöttük. Rövidesen kaptunk egy újabb levelet a Tüzéptől.

A Tüzép kecskeméti vállalata azt írta, hogy még egy példányt összesítőt küldjünk, mert enélkül az utalványokat nem tudják átvenni. Mi ezt a „nagy” munkát is elvégeztük, mely 5 percig tartott. Míg a levelek egymást érik, addig a Bajai Tüzéptelep bíztat, hogy majd megkapjuk a kitulást. Szeptember 28-tól november 6-ig mindössze 39 nap telt el. Elnyi ideig feküdt a Tüzép a főkönyvben a szénigénylésünk. Harminckilenc nap után fordulat állt be a szénfronton. Persze, most nem arra kell gondolni, hogy megjöttek az utalványok. Sokkal kellemesebb emberek ülnek a Tüzép irodáinak asztalainál, akik ket kevésbé befolyásol az, hogy a bajai földművelőszövetkezet dolgozói, akik nap mint nap a rendes munkájukat után társadalmi munkát is végeznek, a

begyűjtést szorgalmazzák, a beszállításban hátralevő dolgozókat felvilágosítják, szerződést kötnek, földművelőszövetkezeti tagokat toboroznak és másnap agitációt folytatnak a begyűjtés érdekében, mely a Kecskeméti Tüzép dolgozóinak is biztosítja a jövővi kenyeret.

A kitulást helyett a Tüzépmost már 88 darab utalványt keres rajtunk, habár csak harminckettőt küldtek.

A 32 darab utalványt vissza küldték azzal, harmadszor, hogy kétpéldányú összesítőt küldjünk be.

A Tüzép vezetőjét nem izgatja az, hogy egy szénigénylési bürokrácia legnemtelenebb fogásaival elhúzhatnák május 4-től november 6-ig minden szemrebbenés nélkül.

Hogy őszinték legyünk, mi már belefáradtunk ebbe a huzavonába és most már nem fogunk semmiféle kétpéldányos összesítőt gyártani, ellenben megkérdezzük a Tüzépet, hogy egyáltalán van-e szándékában szentet adni. Vagy ha nem, akkor miért csinálja ezt a huzavonát. Ha pedig jelenleg nincs raktáron szén, nyiltan mondják meg, mi ezt megértjük. Csak azt nem értjük meg, hogy ennek a megmagyarázásához miért kell ilyen ósdi módszer. Hez folyamodni. Miért kell egy szocialista vállalatnak ilyen helytelen, rossz módszerrel hitegetni a dolgozókat.

Mi nem fogunk újabb összesítőt irkálni, de hisszük és reméljük, hogy a Tüzép kijavítja ezen hibát és kisöpri a sorából azokat, akik akiagyardással foglalkoznak és helyüket olyan néphez hű dolgozókkal foglalja taja, akik hűek maradnak azokhoz, akik őket odaültették és az akiagyardás helyett ügyintéssel foglalkoznak.

A Bajai Földművelőszövetkezet dolgozói (és még sokan mások) — a dolgozók

A szocialista munkaversenyt igyekezett lejáratni, meglopta, megkárosította a dolgozókat, visszaélt állásával, a dolgozó nép bizalmával:

Nyolchónapi börtönbüntetésre ítélték Csöke Bélát, a hercegszántói államosított malom vállalatvezetőjét

A bíróság a napokban hozott ítéletet Csöke Béla, a hercegszántói malom vállalatvezetője ellen, aki egész sereg váddal terheltén állították a dolgozók igazságszolgáltatás elé.

Csöke Béla 1950 júniusában került a malom élére, a dolgozó nép bizalmából. Ezzel a bizalommal azután sorozatosan visszaélt.

Ténykedését azzal kezdte, hogy a szocialista munkaversenyt igyekezett lejáratni. Csöke Béla minden igyekezete arra irányult, hogy a vezetése alatt álló malom első helyen végezzen a versenyben — de erre csupa tisztességtelen eszközt használt fel. Elfeledte azt, hogy szocialista társadalomban munkaversenyt egyedül és kizárólag csak tisztességes, becsületesez eszközökkel lehet folytatni s aki másként cselekszik, az nem épít, hanem rombol.

Csöke Béla pedig romboló eszközökkel dolgozott. Hogy a megőrlésre kerülő kenyérgabonából minél nagyobb százaléka lisztet tudjon kihozni, a megengedettnél nagyobb százalékban nedvesítette a gabonát. A megengedett 2-3 nedvesítési százalék helyett 4, sőt 8-9 százalékos nedvesítést is elrendelt.

Ennek eredménye lett, hogy az öröltető dolgozó parasztlak lisztje — annak ellenére, hogy száraz helyen tartották — megdohosodott. A tanácsoshoz számos panasz érkezett be emiatt és a végrehajtóbizottság kénytelen volt a szomszédos Dávod községből kölcsönkérni gabonát öröltetni.

hogy korpát csak gabona ellenében adhat ki, szerezzen azt először. Kovács Andrásné Csöke Béla tanácsára be is vitt 35 kg gabonát, ennek fejében Csöke kiadott 30 kg korpát, olyan módon, hogy a bevitt gabonát a termelőcsoporthoz öröltetési lapjára rávezette és olyan bárcát adott ki, amely szerint a gabonát a fennálló szabályok értelmében felöröltette volna.

Rettig József dolgozó paraszti 4-5 esetben kukoricát daráltatta a malomban. Csöke Béla a darálásért járó 10 százalékos vámkeresményt minden esetben le is vonta a kukoricából, de Rettig Józsefnek bárcát egyetlen esetben sem adott ki. Így lehetősége nyílt arra, hogy ezeket az örleményeket — megfelelő nyilvánartás hiányában — a közellátástól elvonja.

Egyéb esetekben is megkárosította, meglopta a nép államát. A malom részére vásárolt hulladékfából lakása fűtésére 4-5 mázsát, szénből ugyancsak 4 mázsát elhasznált.

Ugyancsak saját céljaira vett el a malomban tárolt darából egy alkalommal 15 ké, alkalommal pedig 30 kg kukorica-, il-

levele árpadarát. Csöke ugyan az próbálta állítani, hogy járdandósága terhére akarta elszámolni. De bebizonyosodott, hogy a darát mindig olyankor vette el, amikor a malomban senki sem tartózkodott. De ezt bizonyítja az is, hogy az elszámolás mind a mai napig nem történt meg.

Csöke Bélát a dolgozó nép bizalma emelte a malomvezetői állásba. S Csöke cselekményeit, mint vezetőállásban lévő, tehát olyan egyén követte el, akinek a többi dolgozó előtt jó példával kellett volna élenjárni. Csöke Béla éppen fordítva eselekedt: vezető állású arra használta fel, hogy megkárosítsa a dolgozókat, a dolgozó nép államát.

Az ilyen vezető nem méltó tovább a vezetésre, sőt az előtt a dolgozó nép előtt felel tetteiért, amely ellen cselekményeit elkövette.

S Csöke Bélát 8 hónapi börtönbüntetésre, 3 évig a közügyektől való eltiltásra és 500 forint értékű vagyonelkobzásra ítélt a megyei bíróság.

Megyénk több községében jól folyik a sertéshizlalási akció

Megyénkben az ötödik sertéshizlalási akció keretében eddig 807 sertés hizlalására kötöttek szerződést.

Azokban a községekben, ahol a szövetkezeti állatfelelősök megmagyarázzák a szerződésben biztosított előnyöket, ott a teret túl is teljesítik, ezzel szemben több olyan község van, ahol még egyáltalán nem kötöttek szerződést.

Jánosalmán az október, november hónapokra előirt 80 ba-

lyett 188 sertéshizlalásra kötöttek szerződést. A községben Horváth János és Fenyvesi Ferenc dolgozó parasztlak 3-3 sertésüket kötötték le.

Jól folyik az akció Kiskunfélegyházán, ahol 250 százalékkal, Tiszaujfalun 170, Drágszéken és Kerckegyházán, ahol 100-100 százalékra teljesítették eddig az ütemtervet. Kiskörörsön ezzel szemben még egyetlen sertéshizlalásra sem kötöttek szerződést.

Kit terhel a felelősség?

A tabdi Alkotmánytermelő csoportban komoly hiányosságok vannak a munkák elvégzésével kapcsolatban. A csoportnak 130 hold szőlőterülete van, amelyből múlt hó 24-ig még semmi, jelenleg pedig még mindig kb. 25-30 hold nincs leszüretelve. A kukorica töretlen, a vetés, a répaszedés nincs befejezve.

Ezek a hibák azért történtek, mert a csoport munkaerőhiányt szenvedett egész nyáron, amit nem vett észre a járási pártbizottság és nem vett észre a járási tanács mezőgazdasági osztálya sem, annak ellenére, hogy mindkét helyről jártak hírt a csoportnál. Nem vették észre azt sem, hogy a csoport a bekarítás során milyen nehézségekkel küzd. Eppen ezért nem tudták sem a járási bizottságnál, sem a járási tanácsnál, hogy a múlt hó 24-én a csoport nem fogott hozzá a szüretelhez, mert kevés a munkaerő.

De a munkafegyelm is laza a csoportban, ami abból adódik, hogy az elnök nem képviselte a csoporttagság érdekeit és jelenleg sem képviseli. A csoport elnök az ellenség befolyása alatt áll, kulákbárátokkal tart fenn szoros kapcsolatot és így az ellenségnek dolgozik. Amit iga-

zol, hogy nem törődött a tagság kenyérellátásával és lábbeli ellátásával sem. De nemcsak az elnök nem törődött a csoporttal, de ugyanúgy nem törődött a járási pártbizottság és a járási tanács sem, nem tett semmit, hogy a csoport kenyere és lábbeliszükséglete biztosítva legyen.

Ezeket a hibákat és hiányosságokat a bejelentés alapján a megyei pártbizottságnak kellett felfednie, és utána intézkednie, hogy a csoport a kenyérgabonát megkapja és a lábbeliigénylése is elintéztet nyerve. A mezőgazdasági osztály pedig intézkedést tett arra vonatkozólag, hogy a kiskörösi honvéd bajtársak segítsenek a csoportnak a szüretelésben.

A járási pártbizottság annak érdekében sem követelt el mindent, hogy a csoport üzemi pártbizottságának vezetőjét újválaszra és ezzel is hozzájáruljon ahhoz, hogy a csoport jobb munkát tudjon végezni. Az újválasztásért a járási bizottság egyik tagja volt felelős, ez az elvtárs azonban a rábízott munkát nem végezte el, amiért felelősségre kell vonni.

Boros József MB pol. munkatárs